

۲۰۱۵/۰۷/۰۵

ا. پروفیسور محمد ظریف "امین یار"

آیا د اپوزیسیون ایجاد د افغانستان لپاره گټور دی؟

Is the establishment of political opposition in the favor of Afghanistan?

سریزه (Preface):

په ډموکراتیکي حکومتوالي (Democratic Governance) کې څلور اساسي عناصر باید شتون ولري (حکومت، خصوصي سکتور، مدني ټولنه او سياسي اپوزیسیون). لومړئ حکومت (Government) ده چې د خصوصي سکتور، مدني ټولني او سياسي اپوزیسیون لپاره بڼه او مناسبه محیط (Conducive Environment) آماده کوي، دوهم خصوصي سکتور ده چې د خلکو لپاره اشتغال (Employment) خلق کوي او د اشتغال کونکو په نوم هم يادېږي، دريم مدني ټولنه (Civil Society) ده چې د خلکو او حکومت تر منځ د ارتباطي پل په توگه کار کوي او د خلکو خبرې حکومت ته رسوي او د اړتيا په وخت کې مناسبه فشارونه پر حکومت اچوي. څلورم سياسي اپوزیسیون (Political Opposition) ده چې د حاکم گوند څخه وروسته په هيواد کې تر ټولو اغېزناکه قوا گڼل کېږي. د اپوزیسیون موخه په حکومت باندې نظارت او د اصلاحي طرحو پلي کول دي چې نهايي هدف يې د حاکم گوند څخه سياسي قدرت په مسالمت آمیزه توگه لاسته راوړل دي. لکه څنگه چې پوهیږئ افغانستان هم ډموکراتیک نظام لري او د لويديځ څخه کاپي شوي سياسي نظام عملي کوي نو پدې اساس د سياسي اپوزیسیون شتون يا نه شتون موضوع د تود بحث وړ ده اما مخکې له دې چې دا ووايو چې د سياسي اپوزیسیون ایجاد به د افغانستان اوسني حکومت لپاره بڼه وي که به د موضوع په اړوند ځيني اساسي مفاهيمو باندې باید پوه شو.

اپوزیسیون (Opposition) څه ته وايي؟

په سياسي فرهنگ کې اپوزیسیون د ضدیت، مخالفت او مقابلي په معنا دی او په وسيع مفهوم کې هغه هلي ځلي او کورنبنونو او مخالفت ته وويل کېږي چې سياسي گوندونه، اتحادیې او نورې هلقې يې د ځانگړي سياسي، اقتصادي او ټولنيز موخو ته د تحقق لپاره موجوده نظام سره کوي. د نړئ سياسي او حکومتی نظامونو کې دوه ډوله اپوزیسیون مطرح دي:

1. قانونی يا پارلمانی اپوزیسیون
2. غیر قانونی اپوزیسیون

1. قانونی يا پارلمانی اپوزیسیون (Legal or Parliamentary Opposition): په هغه نظامونو کې چې پارلمانی حکومت لري او ډموکراتیک دي د اساسی قانون سوري لاندې اپوزیسیون په رسمیت پېژندل کېږي او په پارلمان کې داسې ډله جوړېږي چې د حکومت څخه يا خو هيڅ ملاتړ نه کوي يا هم ملاتړ کوي اما په اصلاحاتو باندې تل تاکید کوي او حکومت باندې لازم فشارونه د اصلاحاتو را منځته کېدلو لپاره اچوي. دغه ډله کولای شي چې د پارلمان په ناستو کې د اساسي قانون (Constitution Law) د شرایطو سره سم حکومت باندې نیغ نظارت ولري او عمومي افکار د حکومت د کړنو څخه باخبره کړي. دغه ډول اپوزیسیون په سنتي لیبرال (Classical Liberal) هيوادونو کې لکه بریتانیا، فرانسه او دنمارک وغيره چې څو حزبي سیستم لري لیدل کېږي. مثلاً انگلستان کې د ویست مینستر (West Minister) په مانې کې سياسي اقلیتونه او اکثریتونه مخامخ کېږي او بیا د اپوزیسیون مشر پوښتنې کوي او لومړئ وزیر ورته ځوابونه ورکوي. دا شاید په نړئ کې د اپوزیسیون تر ټولو څخه بهترینه بیلگه وي چې حکومت او اپوزیسیون دواړه په یوې غونډې کې د اصلاحاتو او نورو مسایلو په اړوند آزاد بحث کوي. پدغسې مجلس کې ټول سياسي اکثریت او اقلیت دواړه متحده کېږي او په علني او روڼ میکانیزم لاندې د هيواد په بیلابیلو اړوندو مسایلو باندې مباحثه کوي. په دې غونډې کې د کابینې په راس کې لومړئ وزیر د اکثریتو په استازیتوب او د مخالف گوند مشر د اپوزیسیون د استازي په توگه مطرح کېږي. اما دا باید په یاد ولرو چې په نورو هيوادونو کې د حکومت او

د پاڼو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالی د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

اپوزیسیون موقف په داسې مسلکي او شفافه توګه نه مدیریت کيږي. دا خو د ویست مینستر مثال وو چې د نړۍ تر ټولو څخه مشهور سیاسي کور دی. اما دا باید ومانو چې مخالفین د هر حکومت لاینفک جز دي او هیڅ حکومت په نړۍ کې نشته چې ټول ملت خوشحاله وساتلی شي نو د مخالفینو ظهور په معاصره نظامونو کې معموله موضوع ده. دا د یاد وړ ده چې یواځې مخالفت اپوزیسیون ته شکل نه ورکوي بلکې د اپوزیسیون تشکیل لپاره ډیر نور فاکتور هم لازم دي.

2. **غیر قانونی اپوزیسیون (Illegal Opposition):** هغه حکومتي نظامونه چې مبتنی په دیکتاتوري (Dictatorship)، مرکزي او تحزب تینتیدني دي، اپوزیسیون په اساسي قانون کې ځای نلري او د یو قانوني او رسمي بنسټ په توګه نه پیژندل کيږي. نو د په دغه نظامونو کې د اپوزیسیون هلې ځلې هم ډیرې ګټورې پایلې نلري او د اعتراضاتو پایله یې معمولاً په زندانونو او شکنجو باندې پای ته رسیږي.

له بل طرفه سازمان موندنه په رسمي او غیر رسمي توګه د اپوزیسیون جوړونې لپاره اساسي شرط بلل کيږي. نو په دغه اساس اپوزیسیون ته مور د مخالفینو یو سازمان شوي بله چې موخه یې د حاکم حکومت څخه حکومت لاسته راوړل دي وویلی شو. د کلاسیک لارې په مطابق مور اپوزیسیون په دوه ګروه یعنی "وفاداره اپوزیسیون" او "لنډ نظره اپوزیسیون" باندې هم وویشل کیدلای شي.

اپوزیسیون په بیلا بیلو نظامونو کې (Opposition in Various Systems):

1. اپوزیسیون په پارلماني نظام کې (Opposition in Parliamentary System):

لکه څنګه مو چې مخکې اشاره وکړه بریتانیا د نړۍ تر ټولو څخه مشهور اپوزیسیون لرونکي هیواد دی. لکه څنګه چې تاسې هم پوهیږي د انگلستان نظام پارلماني دی نو هغه سیاسي مشر چې د ۶۵۰ پارلماني څوکۍ څخه اکثریت وګټي د لومړي وزیر په توګه معرفی کيږي او د دولت غړي هم د ګوندونو د استازو و یا هم د حام پارلماني ګوندونو څخه ټاکي. په همدغه ترتیب هغه حزب چې د بریالي حزب نه وروسته یې ډیرې څوکۍ ګټلي وي د اپوزیسیون مشر په توګه پیژندل کيږي. د اپوزیسیون رهبر یو رسمي سیاسي مقام ګڼل کيږي چې د عمومي خزاني څخه معاش هم ترلاسه کوي. د ۱۹۵۰ کال څخه رادیخوا د "سوریزې کابینه" هم د مخالفو ګوندونو د استازو څخه تشکیل کيږي تر څو د دولت اجرائیې روند منظم کړي.

په دې نظام کې حاکم ګوند د خپل سیاست مخکې وړلو لپاره د اپوزیسیون آندونو ته اړتیا نلري او په ټولو سیاسي چارو کې (د تقنین او د اجرا مرحلې) کې د بشپړ قدرت څخه برخه مند دی. یعنی د قانون جوړني او نورو مسایلو کې د اپوزیسیون ګډون او فعالې ونډې ته کوم حقوقی ضرورت نشته او دولت د سیاسي کړنو په هکله خورا اختیار لري. نو اپوزیسیون د خپل فعالیتونه د خپلو سیاسي موخو پر اساس اجرا کوي او ټول ټاکنو ته منتظر وي او هڅه یې دا وي چې پکې حاکم ګوند ساقط شي او دوي قدرت ته ورسیري.

آلمان د پارلمان محوره نظام یوه بله بیلګه ده. د انگلستان برخلاف آلمان کې متعدد امکانات د مستقیمی ډموکراسۍ لپاره په فدرال کچې کې شتون لري او همدغه رنگ د اپوزیسیون قدرت سره ګډون لپاره مهم ساختاري تمهیدونه هم وجود لري. د دغه موضوع پر اساس پارلمان کې اقلیت ګوند ته معنادار سهم په اساسي کمیټو کې ورکول کيږي چې هغوی ته د اساسي قانون اصلاح لپاره (که اړین وي) اجرائیې او نظارتی توانایی ورکوي.

2. په نیمه ریاستی نظام کې اپوزیسیون (Opposition in Semi-Presidential System):

د فرانسې پنځم جمهوریت او د هغوي نیمه ریاستی نظام اپوزیسیون سره د اړیکو یوه بله بیلګه په ګوته کوي. نیمه ریاستی نظام یو ترکیبی سیاسي ساختار دی چې په دې نظام کې لومړی وزیر، کابینه او ولسمشر معنادار سهم لري او موجوده پیچیده ساختارونه د اپوزیسیون د سیاسي ژوند لپاره ښه فضا وړاندې کوي. مثلاً خصوصاً هغه وخت چې یو ګوند د پارلمان اکثریت او بل ګوند د ولسمشر مقام لاسته راوړي. هغه څه چې د فرانسې سیاسي نظام د نورو نظامونو څخه جلا کوي دا ده چې اپوزیسیون پرته له دې چې پارلمان کې لږې څوکۍ لري د ولسمشر لخوا استازیتوب کوي، نو پدې وجه د هیواد لومړی مقام ته د اپوزیسیون مشر په توګه هم وویل کيږي. دا قابل الذکر ده چې د فرانسې جمهوریت

د پاڼو شمیره: له 2 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په ځیر و لولی

رییس دا صلاحیت لري چې د ضرورت په وخت کې پارلمان منحل کي، البته دا باید هیر نکرو چې د هم وسیدلو د قوا تعدد کله نا کله کړکېچونه هم منځته راوړی شي.

3. په ریاستي نظام کې اپوزیسیون (Opposition in Presidential System)

د امریکي متحده ایالتو نظام اپوزیسیون سره د اړیکو یوه نوې څیره ښکاروي. په دغه نظام کې چې د قوا د تفکیک نظام ورته ویل کیږي، کنگره (Congress) د اپوزیسیون مهمترینه عرضه ځای ده. د قوا د تفکیک نظام هم د حکومت او اپوزیسیون سره په اړیکو کې خورېږي. په دې نظام کې ستونزې حلې منځته راځي کله چې یو گوند ولسمشر او دوهم کنگره په اختیار کې ونیسي. هغه شرایط چې د ۱۹۴۵ څخه رادېخوا د ۳ څخه ۲ کاري دوره کې شتون درلوده د امریکې د کنگرې قدرت، د اپوزیسیون تشخیص او حاکم گوند یې مشکل کې مواجه کړيدي او د گوندونو د پردې شاته معاملو، د سیاسي نظام روڼوالی یې مخدوشه کړي او د امریکې خلک یې په سیاستوالو باندې بې اعتماد کړيدي. دغه وضعیت په ولسي جرگې او مشرانو جرگې کې د گوندونو فراکسیونونه منځته راوړي چې د جمهور رییس قدرت یې لږ کړی ده. پدې لحاظ پرته لدې چې کنگره د اپوزیسیون د ظهور ځای دئ ځینې وختونو کې اپوزیسیون د رییس جمهور څخه ځان قوي احساس کوی او دا کولای شي چې خلک د رییس جمهور څخه لري کړي ځکه چې د خلکو هیلې او د حکومت واقعیتونه یو بل سره توپیر لري.

افغان ملي یووالی حکومت کې د اپوزیسیون اهمیت (The Importance of Opposition for Afghan Unity Government)

د ملي یووالی حکومت لکه څنگه چې تاسې آگاه یاست د اساسي قانون په نقض سره د ۱۳۹۳ کال د ټول ټاکنو کړکېچ ته د پای ټکی کېښودو لپاره یوه امریکایی طرحه وه چې د جان کیری (John Kerry) افغانستان ته څو څو ځلي سفر کوي او بالاخره د جان کیری د راتگ په نتيجه کې د افغانسان اساسي قانون نقض شو او بالاخره د ملي یووالی حکومت تشکیل او قدرت دوه سیاسي کمپونو (Camps) په منځ کې د ټولو سیاسي او حقوقي معیارونو خلاف وویشل شو. اما نن کابو ۹ میاشتو په تیریدو سره داسې معلومېږي چې د ملي یووالی حکومت طرحه یوه ناکامه تجربه ده ځکه چې نن د ملي یووالی حکومت کافي بحرانی حالت کې قرار لري او سترو ستونزو سره مخامخ دئ؛ او داسې ویل کیږي چې تقریباً یو سیاسي انارشیزم (Political Anarchism) طرف روان دئ. د ملي یووالی حکومت د ستونزو په لوی لیست کې یو هم د اپوزیسیون د نه شتون ستونزه ده. گرچه اپوزیسیون د افغانستان اوسني ډموکراتیک رژیم (د طالبان رژیم څخه وروسته) کې ډیر گټور نه دئ ثابت شوی بیا هم د یوې نظارتي قوا په توگه شتون یې بې گټې نه دئ. بله خبره داده چې په تیرو ۱۳ کالونو کې شمالي ټلواله هم په قدرت کې وه او هم یې رسمي اپوزیسیون رانیولئ وو چې قطعاً دغه ډول اپوزیسیون د افغانستان لپاره موثرې پایلې نه درلودې.

اوس نو چې د ملي یووالی حکومت میکانیزم (Mechanism) لاندې اپوزیسیون څومره گټور ثابت کیدی شي دا به وخت ځواب ورکړي اما نه شتون یې اندیښنې رامنځته کړيدي. کله نا کله داسې شایعات مخکې کیږي چې گواکې د مجاهدینو مشران غواري یو لوی اپوزیسیون تشکیل کړي اما تر اوسه پورې دا خبرې یواځې یوه شایعې تر حدې د منلو وړ دي. پوښتنه داده چې افغان ملي یووالی حکومت به وشي کړی چې یو گټور او مضبوط اپوزیسیون تشکیل کړي که نه او بله دا چې دغه اپوزیسیون به د چا په مشرئ لاندې منځته راشي.

سیاسي اپوزیسیونونه د شرایطو تابع دي او مخصوصي ځانگړتیاوې لري. لکه څنگه چې مخکې ورته اشاره شویده اپوزیسیون د سیاسي گوندونو لخوا یا پارلمان خپله یې تشکیلوي چې رسمي اپوزیسیون ته مور قانوني اپوزیسیون هم وایو. قانوني یا رسمي اپوزیسیون د مطروحه ملي او نړیوال قوانینو په رڼا کې وړاندې کیږي. دغه ډول اپوزیسیونونه ډموکراتیک نظام لاندې خپل همفکران لاریون ته هڅوي او غواري چې حکومت مسالمت آمیزه توگه باندې خپل کړي. د دې ترڅنگ یو بل ډول اپوزیسیون چې ورته "مسلح اپوزیسیون" ویل کیږي هم په سیاست کې شتون لري چې بل نوم یې "غیر قانونی اپوزیسیون" هم دئ. د غیر قانوني اپوزیسیون موخه د مهماتو په وسیله د حکومت انهدام گنل کیږي. نن په افغانستان کې د غیر قانوني اپوزیسیون ځای طالبانو او حزب اسلامی (د حکمتیار بلاک) نیولئ دئ. که د افغانستان اوسني وضعیت ته مور څیر شو دا تحلیل به گران نه وي چې نن غیر قانوني اپوزیسیون تر ټولو څخه ډیر د پام وړ اپوزیسیون دئ نو که په صحی توگه او مسالمت آمیزه توگه خپلو هلو ځلو ته ادامه ورکړي د حکومت لپاره موثره ثابتیدلئ شي. اما بیا چې د ټولني واقعیتونو ته گورو د طالبانو او نورو سیاسي مخالفینو غیر قانوني اپوزیسیون په

د پانو شمیره: له 3 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

دغه شکل کې چې نظامي جگړې باندې بوخت دي د افغانستان لپاره قطعاً کتوري پایلې نلري او حتا کولای شي چې د هیواد سیاسي ثبات ته یو لوی گواښ په توگه مطرح شي. چې په دغو کابو ۱۳ کالو کې دغه خبره تجربه شوې هم ده. د سیاسي کارپوهانو په باور په دموکراتیک نظامونو کې اپوزیسیون یو مبرم ضرورت گنل کېږي او نه شتون یې نظام ناقض کوي، اما داسې اپوزیسیون باید تشکیل شي چې د دولت نفوذ پکې احساس نشي او ملي موقف او اجندا (Agenda) ولري ترڅو وتوانېږي حکومت د جدي نظارت لاندې ونیسي او حکومت د دیکتاتورې او خپل خوښي څخه وژغوري.

په افغانستان کې د اپوزیسیون جوړې حاضرې ستونزې (The Barriers of Establishing of Opposition in Afghanistan)

افغانستان کې مور د اپوزیسیون په نوم ډیر ابتدایي څیرې کې سیاسي غیر منسجم مخالفت تجربه کړی دی اما دغه اپوزیسیونونو دا توان نه درلوده چې حکومت باندې ټینګ نظارت وکړي او حکومت د غلطې لارې نه وژغوري. دا چې مخکنی اپوزیسیون ولي معیاري او موثر نه وو ډیر فاکتورونه لري اما یو فاکتور یې د شایستګي نرل گنل کېږي. زما په آند د تیرو اپوزیسیونونو د نابریالیتوب علتونه په لاندې ډول خلاصه کېدلای شي.

1. **د طالبانو او حزب اسلامي مسلح اپوزیسیون شتون:** تر ټولو څخه مهم عنصر دا وو چې طالبانو او نورو سیاسي مخالفینو لکه د حکمتیار ډلې د غیر قانوني اپوزیسیون ځای نیولای وو او حکومت د موجوده وضعیت سره سم مجبور وو چې د سیاسي اپوزیسیون څخه دغو ډلو ټپلو ته ډیر اهمیت ورکوي.
2. **د سیاسي ستراتیژي نه شتون:** د یوې معیاري او د قبول وړ سیاسي ستراتیژي نه شتون مثلاً د اپوزیسیون مشرانو د پارلماني نظام رامنځته کول غوښتل اما کومه مشخصه ستراتیژي د تغیر لپاره یې نه وه مخکې کړې. نو ځکه اپوزیسیون یو غیر منسجم بنسټ باندې مبدل شوی وو او پایلې یې ښې نه وې.
3. **اپوزیسیون موقف ته اهمیت نه ورکول:** د اپوزیسیون موقف سره مینه نه درلودل او د اصلاح لپاره د ارادي نه شتون هم یو د اساسي فاکتورونو څخه دی چې اپوزیسیون یې په افغانستان کې په یوې ناکامه تجربې مبدل کړی ده. مثلاً داسې معلوم کېده چې مخکنی اپوزیسیون د اصلاح لپاره اراده نه درلوده او یواځنی موخه یې د قدرت لاسته راوړل وو.
4. **د گټو تناقض:** مخکنی اپوزیسیون حکومت سره ترلې منافع درلودې نو هیڅ کله یې نه غوښتل چې حکومت واقعاً نظارت لاندې راولي او د کړنو راپور یې ملت ته په شفافه توگه وړاندې کړي او خپل رسالت ادا کړي.
5. **د فعال ارګانیک ساختارونو او گوندونو نه شتون:** د ارګانیک ساختارونو او گوندونو نه شتون اپوزیسیون یې "کس محوره" باندې مبدل کړی وو چې طبعاً یې مفهومه او بې پایلې ښکارېده.
6. **د ایتلافونو او گوندونو متزلزلي گټې او موقفونه:** هغه گوندونه او ایتلافونو چې د اپوزیسیون په چوکات کې جوړ شول ډیر ژر د یو بل څخه جدا شول ځکه چې دوی د سیاست لپاره کوم ځانگړي آیديالوژي نه درلوده او منافع یې متغیبرې وې.
7. **نا ظرفیتي:** د پخواني اپوزیسیون مشر یو زحمت کښه او فعال سیاسي انسان نه وو او هیڅکله هم ونټوانیده چې خپل وخت د اپوزیسیون د مشر په عنوان د حکومت د کړنو د نظارت باندې ولگوي. له بل طرفه داسې وویل کېږي چې هغه ظرفیت چې باید د اپوزیسیون مشر ولري او هغه جوړښتونه چې باید اپوزیسیون کې موجود وي هغه په پخواني اپوزیسیون کې نه ښکارېده.
8. **د مناسبه حکومتی محیط نه جوړول:** د ښاغلي کرزي حکومت اپوزیسیون ته هغه مناسبه محیط چې باید جوړ شوی وای جوړ یې نشوه کړی او همدارنگه هغه موقف چې باید په یو دموکراتیک نظام کې اپوزیسیون ته ورکړل شي ، ونټوانیده چې ورپې کړي نو اپوزیسیون ته هغه اهمیت چې باید ورکول شوی وو هغه اپوزیسیون ته ور نکرې شوه ، نو دا هم یو علت وو چې اپوزیسیون ونه ځلیده.
9. **مخفي اجندا:** داسې هم وویل کېږي چې پخوانی اپوزیسیون یو سمبولک بنسټ وو او ځانته مخفي اجندا درلوده. کارپوهان داسې وایي چې د ۹۳ انتخاباتو کړکېچن کیدل د پخواني اپوزیسیون د مخفي اجندا یوه برخه وه.
10. **د افغانستان د نه جوړولو اراده:** که په افغانستان کې تیرو ۱۳ کالو حکومتوالي ته یوه لنډه کتنه وکړو دا به په ډیر آسانی سره په ډاگه شي چې امریکي د افغانستان د جوړولو اراده نه درلوده او تل یې لنډ مهاله طرحو

د پانوی شمېره: له 4 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکنی د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

باندې تاكيد كړئ او سياسي حضور يې دوه معياره ثابت شوي ، نو سياسي اپوزيسيون د جوړښت اراده هم امريكې سره نه وو او نه يې پرې تاكيد كړئ ده.

كوم ډول اپوزيسيون: د خلكو يا سفارشي ؟ (What Type of Opposition: By the People or Based on the Order)

ملي يووالي حكومت كې تر ټولو څخه دې اپوزيسيون په موضوع كې ستونزمنه خبره داده چې د اپوزيسيون تشكيل يې د ولسمشر صلاحيت لاندې راوستلې ده چې دغه مسله به هر وروستونزې ايجاد كوي. په توافقنامې كې داسې راغلي "جمهور رييس د اپوزيسيون د مشرې مقام ايجاد او دوهم بريالي شوي كانديد په ټول ټاكنو كې د خپل په خوښه د موقف اشغال لپاره ټاكي." اوس نو پوښتنه داده چې داسې اپوزيسيون چې خپله ولسمشر يې په خپله صليقه او خوښه ايجاد كړي موثره به وي او دا د حكومت د كړنو څخه به جدي نظارت وشي كړئ، ځكه چې د اپوزيسيون فلسفه داده چې د يو طرفه حكومت باندې جدي نظارت وشي او د بل طرفه يو بديل د نظام د تغيير لپاره چمتو شي. دغه هاغه دليل دي چې ځيني خلك يې د اپوزيسيون ايجاد په هلكه منفي قضاوت ته هڅولي دي.

اوس سوال دا ده چې د معترضانو او د منتقدانو د ليست څخه كوم كسان د راتلونكي اپوزيسيون جوړولو لپاره شايستگي لري؟ او كومه ډله به اپوزيسيون تشكيل كړي. زما په آند لاندې گزيني موجودې دي:

لومړئ گزينه: حامد كرزي او د هغه ټيم (The First Option: Hamid Karzai and The Team)

داسې وويل كيري چې حامد كرزي او د هغه ټيم خوښ دي چې سياسي اپوزيسيون ايجاد كړي او سياسي مبارزې ته دوام ورکړي. ليکن انديښنه داده چې هغه مشران چې ۱۳ کاله يې د افغانستان سياسي پروسې او نظامونه ايجاد نشوه کړي، هيواد يې د اداري فساد، دمخدرو توکو په توليد او نا امنې، ناکام حکومتوالي کې مشهور کړو د افغانستان راتلونکې لپاره بيا د رژيم په توگه راتلل يې گټور به وي که نه او همدارنگ د مسلم اپوزيسيون جوړولو توان به ولري که نه د مکث وړ موضوع گاني دي.

دوهمه گزينه: ناراضه جهادي مشران (The Second Option: Disagreed Mujahids)

دوهمه گزينه داده چې هغه جهادي مشران چې اوسني حكومت څخه بهر پاتي دي او ځانونه د حكومت تشكيل كې نه گوري غواړي چې اپوزيسيون تشكيل كړي اما سوال داده چې په مجاهدينو باندې چې تجربه شوي ناکامان او جنګي جنايتکاران دي څومره بايد اعتماد وشي او همدارنگه د هغوي د ظرفيت موضوع هم ستونزمنه ده.

درېمه گزينه: د لوی افغانستان غوښتونکي (The Third Option: The Striver of Great Afghanistan)

د لوی افغانستان غوښتونکي هغه سياسي گوندونه او ټيمونه دي چې سياسي موقف يې ورځ تر بلې په بني کيدو دي. دوی ځانونو ته افغان نیشنلسټان (Afghan Nationalists) وايي او جدوجهد کوي چې لوی افغانستان تشكيل کړي چې ډيره معقوله اجنډار هم ده (ځکه لوی افغانستان يعني پياوړی افغانستان) ، اما اصلي خبره دا ده چې دوی لپاره مبارزه ډيره ستونزمنه ده ځکه چې متحده ايالات او د هيواد اوسني وضعيت کې دغه روحیه په لويې کچه موجوده نده او ډيري هلقي شتون لري چې نه غواړي لوی افغانستان تر لاسه شي. دا د ذکر وړ ده چې دوي کافي پياوړي کادرونه لري او د اپوزيسيون جوړولو ظرفيت لري اما بيا سياسي ملاتړ يې تر اوسه کمزور بڼه لري.

څلورمه گزينه: چپي گوندونه: (The Fourth Option: The Leftists)

هغه گوندونه چې مخکې هم توانيدلي چې د خلکو په واسطه انقلاب وکړي او همدارنگ سياسي کړنې يې کافي د پام وړ گرځيدلي دي، هم کولاي شي اپوزيسيون تشكيل کړي اما بيا د مجاهدينو، امريکا او موجوده افغان ايډيالوژي د دغه ډلو ټپلو خلاف بڼه لري. د پام وړ خبره داده چې د ملي يووالي حكومت کې دغه هلقي چې کافي متخصصين لري ډير

د پاڼو شميره: له 5 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکني د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

لور موقفونه ترلاسه کړي دي او د اپوزيسيون د جوړلو ظرفيت هم لري مگر عام ذهنيت او د منطقي سياست دغه ډلو سره ظاهرآ همغږي نه ښکاري.

پاي ليک (Conclusion):

اپوزيسيون په هر ډموکراتيک نظام کې اساسي نقش ادا کوي او د حکومت د فعاليتونه څخه کولای شي جدي نظارت وکړي او حکومت د غلطې لارې څخه وژغوري اما په افغانستان کې اپوزيسيون ډيره گټوره تجربه نه ده ثابت شوې. بيا هم لکه څنگه چې پوهيرو رسمي سياسي اپوزيسيون په ډموکراتيک حکومتونو کې يوه اساسي اړتيا ده ، ايجاد به يې د افغانستان ښه راتلونکي لپاره بي گټي نه وي. اما بل خوا بيا طالبانو او نورو سياسي مخالفينو لکه د حکمتيار ډلي د غير رسمي او مسلح اپوزيسيون ځای خپل کړی دی چې موخه يې د حکومت ترلاسه کول او گواکې اسلامي امارت نافذول دي اما په عمل کې جگړه يې ملکي خلکو ته خورا زيانونه رسولي دي چې د توجيه وړ نه ده. د رسمي اپوزيسيون په هکله که بحث خلاصه کړو نو داسې وويل به غلط نه وي چې مجاهدين او د کرزي ټيم يا هم مرکب د دغه ټيمونو څخه په ډير گمان کې د اپوزيسيون ايجاد باندې لاس پورې کړي. زما په آند د لوی افغانستان غوښتونکي او چپيان لا تر اوسه هم د اپوزيسيون جوړلو لپاره هغه لازمه تيارې او مصون سياسي محيط نلري او شرايط ورته آماده نه دي اما په راتلونکي کې وويل کيږي چې دغه ډلي به نور هم کلېدي سياسي موقفونه ترلاسه کړي او په څو کالو کې به د اپوزيسيون ځای خپل کړي. په نهايت کې با داسې وويو چې کارپوهان د اپوزيسون د تشکيل په اړه معتقد په دې دي چې مدني ټولنه، سياسي گوندونو او د نړيوالو ټولني اراده د موثره اپوزيسيون د ايجاد لپاره لومړی شرط دی ، او وايی چې د ياد عناصرو څخه پرته د اپوزيسيون جوړل به ناقص او بي گټي وي. لکه څنگه چې مکرراً ذکر شو اپوزيسيون په ډموکراتيک نظامونو کې يوه مبرمه اړتيا ده نو بايد په منسجم شکل کې ايجاد شي ترڅو وتوانيږي افغانستان ته خدمت او د افغانستان راتلونکي ډموکراتيک نظام لپاره موثر تمام شي.

په درناوي

استاد محمد ظريف "امين يار"

کابل سرطان ۱۳۹۴

Asst. Prof. M. Zarif Aminyar, 2015

د پاڼو شمېره: له 6 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې دليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ